

Mừng Thọ MẸ 90 tuổi

Duy Oanh

**“Mẹ già như chuối ba hương,
Như xôi nếp một, như đường mía lau,
Nặng tình hơn nghĩa trâu cau,
Thủy chung son sắt trước sau trong ngần”**

Hôm nay, Mẹ bắt đầu vào tuổi 90, chúng con cùng quây quần bên Mẹ để mừng tuổi Mẹ, chúc Mẹ sống lâu trăm tuổi

Theo một vài tài liệu mà con giữ được, Mẹ sinh ngày 24 tháng 11 năm Nhâm Tuất. Bà ngoại có 6 người con, 4 trai 2 gái, đến hôm nay chỉ còn 1 người con gái còn sống và đang bắt đầu vào tuổi 90 mươi. Mẹ lúc nhỏ học Trường làng, sau khi thi đậu bằng Sơ học yếu lược, Mẹ tôi không được học tiếp vì theo quan niệm thời ấy, gái theo chồng, Mẹ tôi ở nhà lo việc nội trợ, sau đó được bà ngoại cho vào học Trường Nữ công, ăn ở tại Trường trong suốt thời gian theo học.

Tháng 5 năm 1938, Mẹ tôi được Cha tôi ngõ lời cầu hôn (khi đó Mẹ tôi mới 16 tuổi và Cha tôi 22 tuổi, giáo viên trường Sư phạm Sài Gòn).

Sang tháng 6, gia đình nhà gái nhận lời cầu hôn và chọn ngày tổ chức Lễ Hối. Hai năm sau, lễ Thành hôn được tổ chức. Sau ngày cưới, Mẹ tôi về nhà chồng ở Bình Đông. Anh hai tôi và tôi được sinh ra ở đây.

Tôi ra đời được hơn 1 tuần thì chiến tranh 1945 bùng nổ, Mẹ tôi cùng người cháu chèo xuồng đi lánh nạn, đưa 2 con về quê ngoại ở Tân Kiên. Cậu Tư tôi lúc đó đi công tác xa nhà, vợ Tư bị bệnh mất, cháu gái thì còn nhỏ, sẵn bầu sữa, Mẹ tôi cho tôi và cả cháu cùng bú sữa trong suốt thời gian loạn lạc này,

Năm 1947, Cha Mẹ dọn về Sài Gòn, thuê nhà ở Vườn Bà lớn (trước 1975 là đường Phan

Thanh Giản), sau hơn nửa tháng ổn định chỗ ở mới, Mẹ tôi bắt đầu khai trương bán bánh da lợn kiếm sống, Cha tôi đi bán vé hát ở Rạp Nam Việt (gần Chợ cũ Sài Gòn) và dạy học thêm cho con ông Giám Đốc để kiếm tiền thêm nuôi vợ con. Sau đó Cha tôi xin được việc làm ở Trường GiaLong và dọn về ở tại Trường từ năm 1948).

Đến năm 1953, Cha tôi chuyển nhiệm sở mới, trả nhà lại cho Trường và dọn về Quận 5 từ đó đến nay.

Dời nhà về Quận 5 được vài tháng, Mẹ tôi bị bệnh đau bao tử, ăn không được, ngủ cũng không được, Mẹ tôi đi nhiều Bác Sĩ, có ông rất nổi tiếng thời đó như BS Sen, Quốc, . . và cả Thầy thuốc Nam, thuốc Bắc, . . vẫn không khỏi, tiền thì hết, người ốm nhom, trọng lượng chỉ còn 25 ký, có nhiều lúc nhìn các con nhỏ chạy chơi lẩn quẩn bên mình mà rơi nước mắt, Mẹ tôi cố gắng may 3 chiếc áo ấm cho 3 đứa con gái để làm kỷ niệm khi Mẹ đi xa. Cũng may sau đó gặp người hàng xóm tốt bụng, giúp đỡ hướng dẫn Mẹ tôi đến gặp Thầy thuốc mát tay, tìm đúng người, đúng bệnh, đến năm 1956, Mẹ tôi dần hồi phục.

Do tiền lương làm việc của Ba tôi lúc đó không đủ chi tiêu cho gia đình, Mẹ tôi gom góp tiền, thuê sạp ra bán vải ở Chợ An Đông, do ít vốn nên không mua được hàng tốt, bán hàng cho khách bình dân, nhưng Mẹ dùng tiền bán hàng hằng ngày đi chợ, cuối tháng Cha tôi đem lương về mới đi bổ hàng. Về sau khi anh Hai tôi và tôi đi làm cũng góp lương vào cho Mẹ hàng tháng để mua thêm hàng mới về bán. (Đó cũng là lý do khi tôi đang học Lớp đệ nhị Trường GiaLong, đã bắt đầu nộp đơn thi nghề vào nhiều nơi nhưng lúc đó chỉ có Trường Công Chánh (lớp Trung đẳng), nhận đơn, các Trường khác từ chối với lý do tôi mới 17 tuổi, chưa đủ 18).

Sau năm 1975, cuộc sống nhiều thay đổi, công việc cũng buồn, tôi trở về Trường Công chánh, thi vào lớp Kỹ Sư, học thêm 5 năm nữa và làm việc trong ngành Cầu Đường cho đến ngày về hưu 2001 (55 tuổi)

Khi Cha tôi mất, Mẹ tôi xin xuất gia theo Phật

Mẹ ơi, con yêu Mẹ...

Cuộc đời của Mẹ tôi vất vả vì chồng, vì con. Cha Mẹ tôi có tổng cộng 8 con, 3 trai, 5 gái (trong 5 chị em gái có 4 người là học sinh Gia Long)

*“Các con nay đã lớn khôn thành người,
Ơn dày đức độ trời cho
Tuổi đời hưởng thọ vừa tròn 90
Mong ngày con lại Mẹ vui*

*Chúng con báo hiếu đáp đền ơn sâu
Mẹ là nải chuối buồng cau
Mẹ là ngọn gió của con suốt đời
Mẹ là nguồn suối mát vô tận của đời người
Ôi tình cảm Mẹ cho con nồng nàn ấm áp biết
bao
Chúng con nguyện nhớ ơn mãi mãi, không làm
buồn lòng Mẹ”*

Người ta thường nói:

**“Nước mênh mông không đong đầy tình Mẹ
Mây trời lồng lộng không phủ kín công Cha”**

Và hôm nay

**“Con dù lớn vẫn là con của Mẹ
Đi khắp nẻo đường, tình Mẹ vẫn theo con”**

Ngày 10/01/2011

DuyOanh mừng thọ Mẹ 90

Gia đình AH Hoàng Tiến Dũng - Duy Oanh cùng chúc mừng Thượng Thọ Mẹ 90 tuổi.

Ái hữu Huỳnh Long Trị

hội ngộ các bạn bên Mỹ

BẢN TIN (May 10, 2011)

(Nhóm cựu sinh viên Khóa 1 Kỹ Sư TTQGKTPT niên khóa 1958-1962)

Ái hữu Huỳnh Long Trị, học trò cũ của Khóa 1 Trung Tâm Quốc Gia Kỹ Thuật Phú Thọ, ban Kỹ Sư Địa Chánh (niên khóa 1958-1962), hiện hưu trí tại Hoà Lan (Netherlands), đã sang Mỹ du lịch 3 tuần lễ từ ngày 08/04/2011 đến ngày 02/05/2011.

Hai tuần lễ đầu, AH Trị ở California lưu trú nơi nhà AH Hà Văn Trung tại thành phố nhỏ Yucaipa. Ngoài thì giờ thăm thân nhơn ở Monterey Park, AH Trị đã giành phần lớn thì giờ để hội ngộ và sinh hoạt với các bạn đồng khóa và đồng nghiệp đang cư ngụ tại Nam và Bắc Cali. Tên những người bạn cùng lớp Công Chánh từng xa cách AH Trị non nửa thế kỷ, nay có dịp trùng phùng lại trong một bữa dạ tiệc tại nhà hàng Royal Restaurnat & Banquet, được kể ra theo thứ tự hàng đứng, hàng ngồi, từ trái sang phải của bức Hình số 1 đính kèm theo bản tin này như sau:

Các AH Lương Ngọc Mai, Đào Hữu Dinh, Hà Văn Trung, Khương Hùng Chấn (đứng); Võ Hùng, Huỳnh Long Trị, Hoàng Như Ngọc, và Phạm Lương An (thiếu AH Lý Bình bạn chụp hình)

Các chị Hùng, Chấn, Mai (đứng); các chị Trung, Bình, Dinh, An, và Ngọc (ngồi).

Trong buổi tiệc hội ngộ vừa kể, AH Trị còn gặp được các chị hiện diện trong bức Hình số 2 trên đây.

Những bạn đồng nghiệp ở cơ quan Điền Địa mà AH Trị gặp được trong một buổi tiệc khác được kể theo bức Hình số 3 dưới đây:

Các AH Phạm Văn Đại, Hà Văn Trung, Phạm Bá Đường, Huỳnh Long Trị, và Lý Bình.

Tuần lễ cuối ở Mỹ, AH Trị cùng AH Trung đã qua Texas lưu trú nơi nhà của AH Khương Hùng Chân tại thành phố Houston. Nơi đây đã hội ngộ thêm được với 2 bạn đồng khóa và một bạn đồng nghiệp mà hình ảnh được ghi lại trong bức Hình số 4 như sau: 5 Ái hữu cùng khóa là Vũ Kim Chu, Nguyễn văn Độ, Trị, Trung, Chân và một ái hữu đồng nghiệp Phi Ngọc Huyền.

Các AH Vũ Kim Chu, Nguyễn văn Độ, Huỳnh Long Trị, Hà Văn Trung, Khương Hùng Chân, và đồng nghiệp AH Phi Ngọc Huyền.

Ái hữu Huỳnh Long Trị đã trở về Hòa Lan ngày 02/05/2011 sau một chuyến đi Mỹ đầy những kỷ niệm tốt đẹp.

Rạng đông tại California, USA

Thôi Hiền

704-754

Hoàng Hạc Lâu

Tích nhân dĩ thừa hoàng hạc khứ,
 Thử địa không du Hoàng Hạc Lâu.
 Hoàng hạc nhất khứ bất phục phản,
 Bạch vân thiên tải không du du.
 Tình xuyên lịch lịch Hán Dương thụ.
 Phương thảo thê thê Anh Vũ châu.
 Nhật mộ chí hương qua hà xứ thị ?
 Yên ba sáng thượng sử nhân sầu.

Phỏng Dịch:

Lâu Hoàng Hạc

Người xưa cười hạc đến nơi đâu
 Chôn cũ giờ đây có Hạc Lâu
 Hoàng Hạc một đi không trở lại
 Ngàn năm mây trắng lững lơ bay
 Trời quang cây thắm Hàm Dương tở
 Anh Vũ phơi bày biếc cỏ cây
 Chiều xuống nhớ nhà vô xiết kể
 Bên sông khói sóng gợi niềm tây.

Trần Giác Hoa